

11. julij 2021 - 15. nedelja med letom

(Am 7,12-15) TUKAJ

Amos je najstarejši prerok, ki ima svojo knjigo v zbirki Stare zaveze. Nastopil je malo pred sredino 8. stoletja pred Kr., kot sam pove na začetku svoje knjige: v času kraljevanja Jerobéama v severnem kraljestvu (Samarija, 787-747) in Uzíja v Judu (Jeruzalem, 781-740). Kot natančnejšo časovno oznako omenja *dve leti pred potresom* (1,1). V časih, ko ni bilo enotnega štetja časov, kot ga imamo danes vsaj v trgovskih in političnih zadevah po vsem svetu, so bili potresi in podobni izredni dogodki zgodovinska časovna oznaka, na katero so se sklicevali. Za ta potres v Amosovem času nimamo drugih podatkov, zato domnevamo, da je bilo to leta 750 pred Kr. Za severno kraljestvo, kraljestvo desetih Izraelovih rodov, je to bilo zadnje cvetoče obdobje pred asirskim (Ninive) zavzetjem dežele (721). Kralj Jerobéam je izkoristil padeč sosednje Sirije in zasedel ozemlje onkraj Jordana, kjer so že nekoč živeli Izraelci (prim. 2Kr 14,25), te zmage pa so zbudile sanje o lastni veličini (prim. Am 6,13-14). Asirci so bili preveč zaposleni na svojem severu, Egipčani pa na afriških mejah. Posledica tega "ekonomskega čudeža" pa je bil moralni in verski propad - Izrael je začel živeti po navadah Kanaancev. Pravico so prezirali, revne so izkoriščali in z njimi ravnali kot s sužnji, sodniki so bili podkupljivi.

Amos je bil doma iz Tekóe, mesteca blizu Betlehema, torej iz Judovega kraljestva, po poklicu živinorejec, torej hkrati pastir in lastnik živine, vendar ga je Bog poklical prerokovat v severno kraljestvo, v svetišče v Bételu in verjetno tudi v Samariji. S tem pa Amos ne opravičuje samo svojega delovanja, ampak njegov prihod na sever kaže, da je izvoljeno ljudstvo, čeprav versko in politično razdvojeno, v Božjih očeh še vedno eno samo ljudstvo.

Amos je v svojem kratkem delovanju, samo nekaj mesecev, brez dlake na jeziku očital moralni in verski propad vsem, ki jim je šlo: bogatim in celo kralju. Duhovnik Amacjá v Bételu se ga hoče iznebiti, zato ga preganja, naj se vrne domov v južno kraljestvo in tam prerokuje, Amos pa mu odgovarja, da mora opravljati svoje poslanstvo tam, kamor ga je Bog poslal, vendar duhovnik Amacjá

izkoristi svoj položaj, ga ovadi pri kralju in posledica je, da ga izženejo. Da bi podaljšal svoje delovanje, začne Amos zapisovati svoja videnja in prerokbe, kar naj bi po njegovem odhodu krožilo med ljudstvom. Vsekakor pa Amosov izgon ni prinesel kake dolgotrajne koristi. Že leta 721 pred Kr. je asirski kralj Sargon II. zasedel severno kraljestvo in njegove neodvisnosti ter blagostanja je bilo konec.

Se vam ne zdi, da se zgodovina ponavlja? Slovenija si je brez vsake tuje pomoči izborila neodvisnost, vendar so se je kmalu polastile stare komunistične elite, ki ves čas počenjajo, kar se je godilo v Samariji: pravico prezirajo, revne izkoriščajo, sodstvo je podkupljivo in kadar je za krajši čas prišlo do preloma njihove oblasti, so se poslužili laži, da so se prikopali nazaj na oblast, pa naj je bila to afera "patria" ali krivični zapor človeka, ki jim je bil nevaren. In tudi zdaj politična plat, ki se imenuje "levica" (čeprav to v resnici ni), uporablja laži in obrekovanja na mednarodni ravni samo zato, da bi se prikopala nazaj na oblast in spet kradla in ropala, kot je to počela doslej.

Zastonj pričakujemo, da bo Bog poslal kakega Amosa 21. stoletja. Ta je že med nami, namreč Cerkev. Ali opravlja to poslanstvo ali ne, naj presodi vsak sam. Kot člani Cerkve pa se moramo zavedati, da je treba evangelij oznanjati vedno in povsod in za vsako ceno. In zraven se zavedati, kar ni nikoli dosti poudarjeno: da molitev gore prestavlja.